

ДО:**Изх. № 390/31.08.2020 г.****Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ КЪМ НС**Г-Н ВАЛЕНТИН НИКОЛОВ**

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ЕНЕРГЕТИКА КЪМ НС

КОПИЕ ДО:**Г-Н ЛЪЧЕЗАР БОРИСОВ**

МИНИСТЪР НА ИКОНОМИКАТА

Г-ЖА ТЕМЕНУЖКА ПЕТКОВА

МИНИСТЪР НА ЕНЕРГЕТИКАТА

ДОЦ. Д-Р ИВАН ИВАНОВ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КЕВР

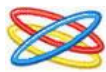
Относно: Становище по Проект на Закон за индустриалните паркове със сигнатура 002-01-36**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН НИКОЛОВ,**

С преходните и заключителните разпоредби на внесения за разглеждане от Народното събрание на Република България проект на Закон за индустриалните паркове със сигнатура 002-01-36 се въвеждат множество по обем изменения в Закона за енергетиката. Всички те регламентират понятията „затворена електроразпределителна мрежа“ и „затворена газоразпределителна мрежа“.

Българска федерация на индустриалните енергийни консуматори (БФИЕК) подкрепя по принцип въвеждането на тези понятия в българската нормативна уредба, тъй като това отговаря на разпоредбите на чл. 28 от Директива 72/2009/ЕО за електроенергията и чл. 28 от Директива 73/2009/ЕО за природния газ. Освен това, правилното регламентиране на затворените електро- и газоразпределителни мрежи ще реши конкретни многогодишни казуси, съществуващи на различни промишлени площадки.

Това е изразено и в становището на БФИЕК, изпратено в рамките на общественото обсъждане на проекта на Закон за индустриалните паркове в процеса на изработването на текстовете от Министерски съвет.

Във внесения понастоящем от Министерски съвет текст, затворените електро- и газоразпределителни системи са дефинирани като „мрежа, която служи за разпределение на електрическа енергия (съответно, природен газ) на територията на индустриален парк, когато дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или по причини, свързани с безопасността, или когато разпределението на електрическа енергия се осъществява основно за собственика, за оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия на територията на индустриалния парк“, за разлика от предходната предложена дефиниция: „мрежа, която служи за разпределение на електроенергия (съответно природен газ) в индустриална зона или друг географски обособен промишлен или търговски обект или обект с общо ползване на услуги, където дейностите или производственият процес на ползвателите на тази мрежа са интегрирани поради определени технически причини или причини, свързани с безопасността, или където разпределението на електроенергия се осъществява основно за собственика, оператора на мрежата или за свързани с тях предприятия.“ По този начин се регламентира, че затворена електро- или газоразпределителна система може да съществува единствено на обособената територия на индустриален парк, вписан в Регистъра на индустриалните паркове.

Предложената понастоящем дефиниция на затворените разпределителни системи оставя без решение заварените положения на съществуващи промишлени площадки, които от години се намират в нормативна празнина. Именно представителите на тези предприятия бяха инициатори на това да бъде въведена регламентация за затворените разпределителни системи у нас.

Нуждата от такава регламентация е продиктувана от исторически възникнали свързаности, когато на една територия е имало един собственик с множество производства. След 1990 г. тези производства са приватизирани и са придобити от различни юридически лица. Те не са свързани с преносната и разпределителната мрежа и често се захранват от собственика на основното производство и прилежащата му инфраструктура.

В допълнение, по-малките предприятия, ползващи обща инфраструктура, не могат да отделят средства, за да бъдат независимо присъединени. Такива нови захранвания често струват милиони и мрежовите оператори също отказват подобни инвестиции. С либерализирането на пазара обаче по-малките предприятия са скрити зад съоръженията на по-голямото предприятие и нямат възможност да участват на пазара. Приветстваме да се даде възможност на малък/среден субект, намиращ се на определена промишлена площадка да сключи самостоятелен търговски договор за доставка на електроенергия по свободно договорени цени и на собствен риск.

Бихме искали да поясним, че в предходното си становище изразихме аргументи, с които обосновахме нуждата операторите на затворени разпределителни мрежи, които всъщност ще бъдат индустриални предприятия, чиито енергетични съоръжения се ползват от трети страни, да бъдат на облекчен лицензионен и регулаторен режим в сравнение с електро- и газоразпределителните предприятия. Вместо това, тези случаи са изключени изцяло от настоящата дефиниция. По този начин тези заварени взаимоотношения ще продължат да се намират в нормативна празнина.

В Справката за отразяване на становищата от проведените обществени консултации относно проект на Закон за индустриалните паркове относно становището на БФИЕК е записано, че в хода на обсъждането са установени случаи на фактически отношения, наподобяващи тези в затворена разпределителна мрежа, които са много и са разнообразни и чието правилно уреждане ще изисква по-задълбочен преглед и анализ.

Считаме, че прецизното описване на тези случаи може да се извърши и в процеса на привеждането в съответствие на подзаконовата нормативна база, а основната регулаторна рамка може да бъде заложена с настоящите изменения в Закона за енергетиката. Така ще се урегулират съществуващите взаимоотношения и ще се избегне нуждата от допълнителни изменения на Закона за енергетиката.

Нещо повече, в Справката за съответствие на Закона за индустриалните паркове с европейското право е отбелязано, че съответствието с Директива 72/2009/ЕО за електроенергията и Директива 73/2009/ЕО за природния газ е частично, тъй като регламентацията се отнася единствено за индустриални паркове, а не за всякакви географски и обособени промишлени или търговски обекти или обекти с общо ползване на услуги.

Според нас, предложената понастоящем дефиниция за затворени разпределителни системи не отговаря на нуждите и на самите индустриални паркове (за които е предвиден законът), тъй като е възможно техните оператори да не отговарят на изискванията за наличие на затворена разпределителна система – интегрирани производствени процеси или разпределение на електроенергия основно за собственика на мрежата.

Поради това, настояваме дефиницията за затворени разпределителни системи да бъде изменена като включи и съществуващите случаи на обособени промишлени или търговски обекти или обекти с общо ползване на услуги. Смятаме, че е възможно в Закона за енергетиката да бъде установена общата рамка, регулираща затворените разпределителни системи, а спецификите да бъдат отразени в подзаконовите актове.

Нашата позиция е, че въвеждането на затворените разпределителни мрежи следва да се осъществи в пълно съответствие с европейското право и да способва за урегулирането на гореописаните случаи, като позволи на предприятията да бъдат възмездени за използването на техни съоръжения от трети страни.

Изразяваме готовността си за сътрудничество с народните представители, Министерство на енергетиката, Комисията за енергийно и водно регулиране и енергийните предприятия в процеса на изготвяне на максимално прецизни текстове.

С уважение:

Ивайло Найденов
Изпълнителен директор на БФИЕК